

Bibliotekaren

Det er lokalt det foregår! Bibliotekarforbundets til-litsvalgte over hele landet har vært i full sving med lokale forhandlinger. Noen er ikke helt ferdige enda. Mange har trukket veksler på erfaringene fra i fjor. Noen har kasta seg ut i forhandlinger for første gang. Resultatene varierer selvfølgelig. Men det er likevel oppsiktsvekkende dersom inntrykket så langt stemmer: Det kan se ut til at BFs medlemmer for annet år på rad tar ut en større del av den lokale potten enn en pro rata fordeling skulle tilsi!

I forrige nummer av Bibliotekaren brakte vi historia om distriktsbibliotekarene som oppnådde 6 lønnstrinn i de lokale forhandlingene. Men hva tror du Tyra Mannsverk ved Vadsø bibliotek sier til de 7 lønnstrinnene hun fikk i en jafs under de lokale forhandlingene i november? Hun oppgir gode forberedelser og solid argumentasjon som viktige forutsetninger for å lykkes. Men situasjonen må selvfølgelig også være moden.

De lokale forhandlingene ser også ut til å påvirke medlemstilstrømningen på en positiv måte. BF har nå passert 900 medlemmer og mange av de nye begrunner innmeldinga med at det ser ut til å være en fordel å være BF-medlem under de lokale forhandlingene. Forståelsen av at fordelene henger nøye sammen med økt egeninnsats, ser også ut til å være utbredt.

På forsida denne gangen presenterer vi Oddhild Hildre, avdelingsleder på Kristiansand folkebibliotek. Sammen med andre gode BF-ere i Agder har hun bidratt til at medlemtallet i Sørlandsfylkene har gått merkbart opp. I dette nummeret kan du lese hennes beretning om et verveopplegg som har gitt resultater.

«På biblioteket holder hun til i lesesalen eller i skranken. Posten er sortert når hun kommer, hun ser til at tidsskriftene blir påført cardex og at de nye bøkene blir tilvekstført. En vesentlig del av dagen går med til å katalogisere og klassifisere bøker som kommer inn. Det beste ved arbeidet er stillheten. Og at hun får arbeide sammen med voksne mennesker.» Fra Bjørk Vik: Kvinneakvariet. - Oslo : Cappelen, 1972.

Desember

NR. 12 / 1997 - 5. ÅRGANG

Tidsskriftet:

«Bibliotekaren» utgis av Bibliotekarforbundet.

Redaksjon:

Erling Bergan (redaktør)
Anja Angelskår Mjelde (redigerer)
Hanne Fosheim (web)
Sølvi Kristiansen
Cathrine Almaas
Agnete Gulbraar
Tina Mannai
Ingeborg Motzfeldt
Klaus Jøran Tollan

Redaksjonens adresse:

Runnen 4, 6800 Førde
Tlf.(jobb): 57 72 25 19
Fax: 57 72 25 01
Tlf.(priv.) 57 82 24 09
Mobiltlf.: 91 31 80 01
E-post:
erling.bergan@ahf.hisf.no

Levering av stoff:

Artikler og annet stoff sendes redaksjonen innen deadline, som e-post eller med vanlig post vedlagt diskett. Vi kan også ta imot fax eller vanlig post uten diskett.

Abonnement:

Abonnement på «Bibliotekaren» i 1998 koster kr. 250,-. Beløpet betales inn til vår postgirokonto 0825.0817062, eller bankgirokonto 6039.05.64093. Merk talongen «Abonnement 98».

Annonsepriser i 1998:

1/1 side kr. 2.500,-
1/2 side kr. 1.500,-
1/4 side kr. 900,-
(Annonser sendes redaksjonen.)

Utgivelsesplan:

Nummer:	Deadline:	Hos medl.:
1 - 1998	24. des.	14. jan.
2 - 1998	21. jan.	4. febr.
3 - 1998	18. febr.	4. mars
4 - 1998	18. mars	1. april
5 - 1998	22. april	6. mai
6 - 1998	27. mai	10. juni
7 - 1998	24. juni	8. juli
8 - 1998	29. juli	12. aug.
9 - 1998	26. aug.	9. sept.
10-1998	23. sept.	7. okt.
11-1998	21. okt.	4. nov.
12-1998	18. nov.	2. des.

Trykk: Falch Hurtigtrykk A/S
ISSN 0804-4147

Innhold:

Representantskapsmøte i AF

Torsdag 13. november ble det avholdt ordinært representantskapsmøte i Akademikernes Fellesorganisasjon. Fra BF møtte Randi Rønningen og Siri Kolle. Møtet ble selvsagt preget av den nye situasjonen i AF, hvor syv av foreningene har meldt seg inn i den nystiftede hovedorganisasjonen og ønsker å melde seg ut av AF. *Side 4*

Agder BF, Jeanne d'Arc og Randi Rønningen

Tirsdag 11. november 1997 møttes Agder BF, Jeanne d'Arc og Randi Rønningen i Christianssands Kunstforening. Her var 24 bibliotekarer fra begge Agderfylkene samlet til verve- og informasjonsmøte. Invitasjoner var sendt ut til alle bibliotekarer i de to fylkene. Av de fremmøtte var 9 ikke-medlemmer. *Side 5*

Kjemperesultat i Vadsø

I forrige nummer av Bibliotekaren kunne vi melde om forhandlingssuksess i Sogn og Fjordane. To distriktsbibliotekarer hadde hver fått 6 lønnstrinn i de lokale forhandlingene. Ikke før hadde leserne fått svelget unna, så går det rykter om et formidabelt resultat i de lokale forhandlingene i Vadsø kommune. Sju lønnstrinn i en jafs, sies det. Vi tror knapt våre egne ører og tar en telefon til Tyra V. Mannsverk, avdelingsbibliotekar på barnebiblioteket i kommunen. *Side 6*

BF om Buer-utvalget

Akademikernes Fellesorganisasjon er høringsinstans på Buer-utvalgets utredning. Dette er altså utredninga om livslang læring, som går under betegnelsen «NOU 1997:25 Ny kompetanse». AF har innhentet synspunkter på utredninga fra forbundene i AF, blant annet fra Bibliotekarforbundet. Her er hva BF har ment om saken. *Side 7*

Barnebokfestival i Murmansk

For å synliggjøre og sette fokus på situasjonen for barne- og ungdomslitteraturen på Nordkalotten møttes bibliotekarer og forfattere i Murmansk 20. - 24. september. Programmet var en del av prosjektet "Litteratur i Barnetsregionen". Vi kom fra hele Nordkalotten (Finland, Norge, Sverige, Arkhangelsk, Karelen og Murmansk) og hadde noen fantastiske dager, skriver Liv Beathe Bråthen. *Side 8*

Om litteratur og selvbilde

Bibliotekaren vet forbannet godt at når et lesende menneske er i ferd med å utvide sitt interessefelt vekk fra mediatvungen hva enten det nå er til apokryfe skrifter eller ukjent, ubendig og «viril» litteratur, da duger ikke det markskrikerske og døgnpopulære lenger. Da må bibliotekaren heller f.eks. berette litt om den utrolige brevvekslingen mellom kosakkene og den tyrkiske sultan i Istanbul på 1500-tallet og tilby sin hjelp om lån av denne forunderlige litteraturen, skriver forfatteren Dag Skogheim som tilsvar til temanummeret om "Bibliotekarer i skjønnlitteraturen". *Side 11*

Leder'n	Side 3	NBF i Kristiansand i 98	Side 13
900 medlemmer	Side 5	BOBCATSSS	Side 14
Randi i 13-gruppa	Side 6	Aure innleder	Side 14
AFs hjemmeside	Side 9	Tromsø-grunnfag	Side 15
Eskeland om Akademikernes	Side 11	Hovedoppgave ved JBI	Side 15
Bondevik og bibliotek	Side 11	Diverse meldinger	Side 16-21
Metadata	Side 11	Galleri friis	Side 17
Rikssynser tar pause	Side 12	Bokanmeldelse	Side 18

leder'n

RANDI RØNNINGEN, FORBUNDSLEDER

De lokale forhandlingene i kommunesektoren er nå ferdige. Flere av de statlige institusjonene har også kommet fram til enighet, men her har de frist til årsskiftet med å slutføre forhandlingene.

BF vil foreta en grundig evaluering av årets lokale forhandlinger og vil komme tilbake til dette i et senere nummer av Bibliotekaren. Men jeg ønsker allikevel å komme med noen refleksjoner fra mitt ståsted, både som leder av BF og som en med fast arbeidsplass i sekretariatet og dermed mye kontakt med medlemmene, både underveis i kravutforming og i tilknytning til selve forhandlingene.

Jeg mener bibliotekarer har mye å hente i lokale forhandlinger. Det er urealistisk å forvente at partene sentralt kan gi alle bibliotekarer et lønnsmessig løft som monner. Vi tilhører en meget stor gruppe offentlig ansatte med treårig utdanning. Relativ små justeringer for denne gruppen vil derfor bli svært kostbart. Men i de lokale forhandlinger har vi muligheter til å fokusere på egen yrkesgruppe og bibliotekarernes spesifikke kompetanse og arbeidsoppgaver.

Jeg har sett mange eksempler på at bibliotekarer via Bibliotekarforbundet har fått det puffet de trenger for å fremme lønnskrav

lokalt, og til å fremme krav som i størrelse er i samsvar med de vi mener er en akseptabel avlønning for våre medlemmer. Vi har i høst sett mange eksempler på at BF's medlemmer har fått både tre og fire lønnstrinn, ja noen hele syv, fra den lokale arbeidsgiver. Dette er resultatet vi ut fra pottens størrelse må se oss fornøyd med.

Selvsagt er det ikke alle som når fram og BF har også misfornøyde medlemmer. Men jeg tror vi nå ser at spesielt bibliotekarer i kommunal sektor har begynt å ta igjen noe av det etterslepet som har oppstått i forhold til andre sammenlignbare grupper. For

det første tør vi å fremme krav, for det andre fremmer vi krav som monner og for det tredje kommer kravene fram til motpartens bord. Mange stiller spørsmålstegn ved BF's evne til å ivareta sine medlemmer lo-

kalt. Jeg skal være den første til å innrømme at dette er en stor utfordring for oss. Men samtidig ser jeg at når det lokale BF-medlemmet trosser usikkerheten, manglende erfaring og følelsen av å ikke mestre situasjonen og fremmer lønnskrav, har de absolutt muligheter til å oppnå resultater hos den lokale arbeidsgiveren.

...bibliotekarer har mye å hente i lokale forhandlinger ...

BF's forbundsstyre:

Randi Rønningen (leder)
BF's sekretariat
Lakkegata 21
0187 Oslo
Tlf.jobb: 22 17 04 95
Fax: 22 17 04 96
Tlf.priv.: 22 19 56 41
E-post: randi.ronningen@bibforb.no

Siri Sjørusen (nestleder)
Hordaland fylkesbibliotek
Fylkeshuset
5020 Bergen
Tlf.jobb: 55 23 93 76
Fax: 55 23 93 79
Tlf.priv.: 55 93 21 83
E-post: Siri@Hordbib.bibsyst.no

May Line Angell (styremedlem)
Hammerfest bibliotek

Leikny H. Indergaard (styremedlem)
Rogaland fylkesbibliotek, Stavanger

Siri Kolle (styremedlem)
Fredrikstad bibliotek, Avd. Onsøy

Steinar Lakså (styremedlem)
Meråker bibliotek

Hanne Fosheim (styremedlem)
Fylkesbiblioteket i Akershus

Kari Liffjell (varamedlem)
Deichmanske bibliotek, Oslo

Mona Magnussen (varamedlem)
Troms fylkeskommune

Ingebjørg Aagre (varamedlem)
Aust-Agder fylkesbibliotek

Aasa Storlien (varamedlem)
Brønnøy folkebibliotek

Aud Guttu (varamedlem)
Rælingen bibliotek

BF's sekretariat:

Faglig sekretær: Sølvi Kristiansen
Adresse: Lakkegt.21,
0187 Oslo
Tlf.: 22 17 04 95
Fax: 22 17 04 96
E-post: bf@bibforb.no
URL: <http://www.bibsent.no/bf/>

Representantskapsmøte i AF

Randi Rønningen
Forbundsleder i BF

FRA FORBUNDET

Torsdag 13. november ble det avholdt ordinært representantskapsmøte i Akademikerne Fellesorganisasjon. Fra BF møtte Randi Rønningen og Siri Kolle. Møtet ble selvsagt preget av den nye situasjonen i AF, hvor syv av foreningene har meldt seg inn i den nystiftede hovedorganisasjonen og ønsker å melde seg ut av AF.

Flere av saken som var meldt til møtet ble trukket, bl.a. forslag til vedtektsendringer. Med den usikre situasjonen AF nå er i, er det naturlig å avvete behandlingen av saker som for eksempel bestemmer sammensettning av ulike råd i organisasjonen. I stedet ble følgende forslag fra styret enstemmig vedtatt:

«AFs representantskap ber styret gjennomføre en grundig vurdering av AFs organisasjon med sikte på å legge fram eventuelle forslag for representantskapet. Styret bes spesielt vurdere AFs organisasjons- og styringsstruktur sentralt og lokalt. Styret bes dessuten utarbeide forslag til vedtektsendringer i samsvar med de forslag som fremmes.»

Norsk psykologforening fremmet følgende forslag:

«Representantskapet ber styret i AF om å oppta drøftinger med de av AFs foreninger som er medlemmer av Akademikerne med sikte på å komme frem til en løsning på den oppståtte situasjonen innen 15. desember 1997.»

Forslaget ble nedstemt med 70,1 prosent mot 29,9 prosent stemmer.

Representantskapet gjenvalgt Magne Sognvoll som leder av AF. I tillegg til leder består AFs styre av en representant fra hver av de åtte største foreningene samt tre valgt

blant de øvrige. Det nye styret består av følgende personer:

Gunnar Berg, Norske siviløkonomers forening
Hilde Borgir, Lærerforbundet
Laila Dåvøy, Norsk sykepleierforbund
Trond Eskeland, Norsk forskerforbund
Johan Peter Hougen, Norske siviløkonomers forening
Roger Johansen, Norges ingeniørforbund (NITO)
Anne Lexow, Norske fysioterapeuters forbund
Øystein Melkild, Norges juristforbund
Arild Johansen, Norsk naturforvalterforbund
Britt Eide, Den norske jordmorforening
Karin Liabø, Norsk ergoterapeutforbund

Roger Johansen, NITO, og Britt Eide, Norsk jordmorforening, ble gjenvalgt som henholdsvis første og annen nestleder.

Følgende resolusjon ble enstemmig vedtatt:

«På grunn av det dårlige lønnsnivå og sterkt arbeidspress, skjer det nå en flukt av akademikergrupper fra det offentlige. Dette vil skape et dårligere tjenestetilbud for publikum. Ansvaret for denne situasjonen ligger på de politiske myndigheter.

I samsvar med sin vedtatte lønnspolitikk og lønnspolitiske offensiv, vil AF ved tariffoppgjørene pr 1. mai 1998 i statlig og kommunal sektor:

- kreve likelønn på alle nivåer gjennom en likeverdig uttelling for stillingens krav til utdanning, kompetanse og ansvar ved den sentrale og lokale lønnsdannelsen

- intensivere arbeidet for å stoppe den systematiske mindrelønnsutvikling for akademikergruppene i offentlig sektor i forhold til privat sektor

- gjennom en offensiv strategi kreve en vesentlig bedring av offentlig sektors verdsetting av akademikergruppene og bryte

den konsekvente mindrelønnsutvikling for disse gruppene i offentlig sektor

Involvering av medlemsorganisasjonene og mobilisering av medlemmene skal være viktige elementer i AFs strategi.»

Ekstraordinært representantskapsmøte

På AFs styremøte 12. november krevde fire medlemmer fra det avtroppende styret at det skal innkalles til ekstraordinært representantskapsmøte i AF innen 15. desember. De fire styremedlemmene representerer Norske siviløkonomers forening, Norske sivilingeniørers forening, Norsk psykologforening og Norges juristforbund. Det er bedt om at møtet innkalles med følgende dagsorden:

«Avtale mellom AF og de av AFs medlemmer som er medlem av Akademikerne»

Det ekstraordinære møtet skal avholdes 27. november.

De syv foreningene som ønsker å melde seg ut av AF har kommet med et forslag til avtale. De ønsker at deres medlemskap i AF skal opphøre fra 15. desember 1997, men er villige til å betale kontingent fram til et ikke bestemt tidspunkt i 1998, tilsvarende den kontingent de som medlemmer betalte for tilsvarende periode i 1997.

De har også forslag til fordeling av ubrukte opplærings- og utviklingsmidler for 1997 og sikringsfondets egenkapital.

AFs styre anbefaler at det blir fattet følgende vedtak i saken:

«Forslag til avtale mellom AF og syv av medlemsforeningene, datert 13.11.97, avvises.»

Agder BF, Jeanne d'Arc og Randi Rønningen

**Oddhild Hildre, Avdelingsleder,
Kristiansand folkebibliotek**

Tirsdag 11. november 1997 møttes Agder BF, Jeanne d'Arc og Randi Rønningen i Christianssands Kunstforening. Her var 24 bibliotekarer fra begge Agderfylkene samlet til verve- og informasjonsmøte. Invitasjoner var sendt ut til alle bibliotekarer i de to fylkene. Av de fremmøtte var 9 ikke-medlemmer.

Leder i Agder BF, Anne Kristin Undlien, ønsket velkommen, presenterte lokalstyrets medlemmer, og leste naturlig nok diktet «Jeanne d'Arc» av Jan Jakob Tønseth.

Sole Auensen, intendant i kunstforeningen, viste oss rundt og fortalte om Sørlandets Kunstmuseum sin utstilling *Jeanne d'Arc*. Den fokuserer på hva de siste tiårs kvinnesak har hatt å si for kunstscenen i Norge. Og det er ikke så rent lite - så det nytter å kjempe!

Sekvensen hvor Randi Rønningen orienterte om forbundet ble litt i korteste laget, for det var mange spørsmål som skulle ha sine svar. Og ikke minst var nysgjerrigheten stor blant de fremmøtte for hva som ville skje med AF i fremtiden. Siden heller ikke Randi Rønningen er utstyrt med synske evner.....

Ellers var interessen stor for å få utdypet situasjonen for «enslige» medlemmer i små kommuner. Her kom det fram et forslag fra styremedlem Ingebjørg Aagre: Det bør arrangeres lokale forhandlingskurs støttet av BF. Målgruppe: de som sitter alene i kommunen.

Kvelden ble avsluttet på Ernst Hotell hvor vi ble servert «Burritos» av kelner Arild,

og hvor samtalen i hovedsak dreidde seg om lønnsforhold.

Det har gått noen dager etter møtet, og jeg tar kontakt med «ikkemedlem» Else Marie Nesse. Hun er nestleder i barne- og ungdomsavdelingen i Kristiansand folkebibliotek, og mangeårig medlem i Kommuneforbundet.

-Du vurderer overgang til BF. Hvorfor?

- Først og fremst fordi det i BF arbeides med bibliotekarenes lønns- og arbeidsforhold. Det synes som om vi drukner i Kommuneforbundet. Der har de prioritert helt andre grupper enn bibliotekarene de årene jeg har vært medlem. Det er også en klar fordel at forbundet har praktisk kjennskap til bibliotekarenes arbeidssituasjon.

- Du var tilstede på informasjonsmøtet 11. november og hørte på Randi Rønningens innlegg. Noe du er uenig i?

- Jeg fikk med meg at det legges uhyre stor vekt på lokale forhandlinger. Egentlig synes jeg lokale forhandlinger er en uting! Noe av det viktigste arbeidet framover nå må bli å få hevet grunnstigen for bibliotekarer, og det arbeidet må gjøres sentralt.

Jeg tar en telefon til Søgne bibliotek, der jeg treffer nestleder Turid Kvaløy. Hun er nytilsatt i kommunen, og vil eventuelt bli

den eneste BF-bibliotekaren i kommunen.

- Det har nå gått en uke siden du var på informasjonsmøte om BF. Hva nå?

- Jeg melder meg inn i BF. Synes tilknytningen til AF gir trygghet, samtidig som jeg ønsker å være tilknyttet et profesjonsforbund.

- Nå har du muligheten til å si ifra hvis du er uenig.

- Jeg er så ny, ønsker tid til å sette meg skikkelig inn i BF før jeg sier noe. Men jeg er svært opptatt av at grunnstigen vår er altfor lav, noe vi har felles med sykepleierne.

Hvem blir Agder BF's medlem nr. 32? Til orientering: Agder BF har hatt en medlemsøkning på 157,8% siden starten. (Kilde: Ingebjørg Aagre.) ■

BF har passert 900!

Fra Bibliotekarforbundets sekretariat i Lakkegata fikk vi fredag 21. november melding om at medlemstallet i forbundet hadde passert 900! BF's leder Randi Rønningen har registrert bra tilsig av nye medlemmer de siste ukene. Trolig har det sammenheng med de lokale lønnsforhandlingene som pågår. Til manges overraskelse ser det nemlig ut til at nettopp de lokale forhandlingene er et av BF's sterkeste kort i kampen om medlemmer. Forbundet kan vise til mange gode resultater både i fjorårets oppgjør og hittil i årets lokaloppgjør. Blant Bibliotekarforbundets 900 medlemmer er det drøyt 70 studentmedlemmer. Det er spesielt blant bibliotekarstudentene på Høgskolen i Oslo at aktiviteten har vært god.

Kjemperesultat i Vadsø

Redaktør Erling Bergan

I forrige nummer av Bibliotekaren kunne vi melde om forhandlingssuksess i Sogn og Fjordane. To distriktsbibliotekarer hadde hver fått 6 lønnstrinn i de lokale forhandlingene. Ikke før hadde leserne fått svelget unna, så går det rykter om et formidabelt resultat i de lokale forhandlingene i Vadsø kommune. Sju lønnstrinn i en jafs, sies det. Vi tror knapt våre egne ører og tar en telefon til Tyra V. Mannsverk, avdelingsbibliotekar på barnebiblioteket i kommunen, og spør hvilke krav de hadde levert til forhandlingene.

- I Vadsø kommune hadde vi tre krav inne fra BF. Det var på to avdelingslederstillinger og ett på fylkesbiblioteksjefstillinga. Tidligere hadde Lillian Rushfeldt forhandla for de kommunalt ansatte her. Hun fikk blant annet opp fylkesbiblioteksjefstillinga med 3 lønnstrinn i fjor. Men nå kunne hun ikke forhandle for oss, ettersom vi er kommunale og hun fylkeskommunal.

- Så du måtte ta forhandlingene sjøl?

- Ja, med den andre avdelingslederen som bisitter.

- Hvordan gikk det?

- Det gikk veldig bra. Vi fikk riktignok tidlig signaler på at kravet på fylkesbiblioteksjefstillinga ikke ville gå gjennom. Vi konsentrerte oss dermed om de to andre. Argumentasjonen gikk på at den ene avdelingsbibliotekarstillinga gjaldt kombinasjonsbiblioteket og et utvida ansvar av den grunn. Jeg har altså ansvaret for denne avdelinga og skolebiblioteket, i kombinasjon. Denne var vi enige om å prioritere øverst. Ellers argumenterte vi på kjente saker som resultater av kvalitetsutvikling i virksomheten, satsing på barn og unge i Vadsø kommune, og generelt om biblioteket som sosial arena. Vi viste til utlånstall og aktiviteten på barneavdelinga. Også la vi vekt på lønnsmessige skjevheter i forhold til andre stillinger i kommunen med 3-årig utdanning.

- Og dere fikk gjennomslag?

- Ja, vi fikk 7 lønnstrinn på den ene stillinga og 3 lønnstrinn på den andre. Det var så og si identisk med kravene på disse to stillingene. For min stilling fikk vi alle 7 trinnene vi hadde krevd, på den andre fikk vi 3 av de 4 lønnstrinnene vi hadde krevd. Men fylkesbiblioteksjefstillinga fikk vi altså ikke noe på i denne runden.

- Dette er dere vel fornøyd med?

- Dette er vi selvfølgelig veldig godt fornøyd med! Det var et oppsiktsvekkende resultat. Andre som hadde krav inne fikk ett eller to lønnstrinn.

- Hvilke lærdommer trekker du etter denne runden?

- Forberedelsene var viktige. Vi måtte sette oss godt inn i de lokale forhold og prioriteringer. God og ryddig argumentasjon er også av store betydning. Og så er det åpenbart viktig at vi har kommet helt fram til forhandlingsbordet som tillitsvalgte i BF.

Bibliotekaren er klar over at de lokale forhandlingene ikke har gitt de ønskete resultater alle steder i landet. Men vi forstår at det er ganske mange som har grunn til å være fornøyd. Uansett er vi interessert i å få meldinger fra dere. Skriv inn til oss, fortell hva dere har krevd og hva dere har fått, hvordan dere gikk fram, hva dere trekker av konklusjoner fra denne runden, osv. Vi vil gjerne bringe en del av dette videre til leserne i neste nummer av bladet.

Randi gjenvalgt som nestleder i 13-gruppa

Redaktør Erling Bergan

Bibliotekarforbundets leder Randi Rønningen er gjenvalgt som nestleder i 13-gruppa i AF. Vanligvis velges det til slike verv for to år av gangen. Men de foreningene som er med i 13-gruppa får egne partsforhold fra 1. mai 1998. Derfor må 13-gruppa se nærmere på hvordan den skal organisere seg. Det skal foretas nye valg av leder og nestledere senest før 1. juli 1998.

På møtet der Randi ble gjenvalgt som 1. nestleder, ble Odd Karlsen fra Norsk Skolelederforbund gjenvalgt som leder og Erik Løvstad fra Norsk forskerforbund ble valgt til 2. nestleder.

13-gruppa har to representanter i AFs råd for kommunesektoren, det som går under betegnelsen AF-K. Som nestleder møter Randi Rønningen fast i rådet. På rådsmøtet 18. november ble Randi videre valgt inn

i AFs sentrale konfliktberedskapsutvalg i kommunesektoren. Hun ble også valgt til varamedlem i AF-Ks forhandlingsdelegasjon. I begge disse vervene representerer hun 13-gruppa.

Tilsvarene valg skal foretas i Oslo-gruppa, hvor Kirsten Leth Nielsen nå er nestleder. Men der foregår ikke valgene før i desember, så det kommer vi tilbake til.

BF om Buer-utvalget

FRA FORBUNDET

Akademikernes Fellesorganisasjon er høringsinstans på Buer-utvalgets utredning. Dette er altså utredninga om livslang læring, som går under betegnelsen «NOU 1997: 25 Ny kompetanse». AF har innhentet synspunkter på utredninga fra forbundene i AF, blant annet fra Bibliotekarforbundet. Her er hva BF har ment om saken:

«Innledningsvis vil vi påpeke bibliotekarernes store behov for videre- og etterutdanning. De store krav som i dagens samfunn stilles til informasjon, gjør bibliotekene til viktige støttespillere i et utdannings- og informasjonssamfunn. Bibliotekarforbundet har med interesse registrert at Buer-utvalget har påpekt denne viktige rollen bibliotekene må ha i et samfunn hvor kravene til utdanning og livslang læring er økende. Skal bibliotekene fungere etter disse intensjoner, må bibliotekarene oppdatere sin kompetanse. Dersom bibliotekene skal kunne tilby gode bibliotektenester, må de følge med i den teknologiske utvikling. Svært mange av dagens bibliotekarer fikk sin utdanning lenge før en overhodet snakket om databehandling. Bibliotekarforbundet er derfor svært positiv til en reform som vil gi oss rett til å oppdatere og utvide vår kompetanse.

Bibliotekarforbundet vil påpeke viktigheten av at den nye reformen også ivaretar interessene til oss som har investert i en utdanning og som har behov for å videreutvikle vår kompetanse. Vi støtter tiltak som gir tilbud om grunnskole og videregående opplæring til de som ikke har fått dette gjennom det ordinære skolesystemet. Men det vil være svært beklagelig om dette skal gå på bekostning av oss som har fulgt de tradisjonelle utdanningsveiene. Det er uheldig om de ressurser vi som enkeltpersoner og samfunn har nedlagt i utdanning ikke skal bli utnyttet fordi vi ikke får anledning til å oppdatere oss.

BF vil poengtere egenverdien av en individuell kompetanseheving. Dette vil føre til selvtillit og trygghet, som både direkte og indirekte vil komme samfunn og arbeidsgiver til gode.

Det er viktig at vi holder fast ved at utdanning initiert av arbeidsgiver skal betales av arbeidsgiver. Vi må ikke få en situasjon hvor all opplæring blir henvist til den nye reformen og at arbeidsgiver fraskriver seg ansvaret for opplæring av sine ansatte. Dette ser vi kan bli et problem, spesielt i offentlig sektor.

BF mener vi må ha en lovbestemt rett til etter- og videreutdanning. Dette er viktig for å sikre at alle arbeidstakere omfattes av ordningen.

Bibliotekarforbundet mener finansieringen av reformen i all hovedsak må løses av andre enn partene i arbeidslivet.

Når en leser utredningen kan en få inntrykk av at det offentlige undervisningstilbudet ikke tilfredsstillende de kravene arbeidsgiver stiller til opplæring. Bibliotekarforbundet ser absolutt behovet for at universitet og høyskoler videreutvikler sine tilbud og endrer seg i samsvar med den øvrige samfunnsutviklingen. Men BF ser også viktigheten av at vi har de offentlige utdanningsinstitusjonene som tenker langsiktig, utfører grunnforskning og tilbyr utdanning innen nødvendige områder selv om de ikke anses som de mest attraktive akkurat nå.

Bibliotekarforbundet er svært tilfreds med den rolle bibliotekene er tillagt i utredningen. Allerede i dag innehar bibliotekene en viktig funksjon i tilknytning til utdanningssystemene, fra grunnskole til universitetsnivå. Vi erfarer at studenter er en interessant og krevende brukergruppe. For å oppfylle intensjonene i utredningen, er det derfor helt nødvendig at bibliotekene får tilført ressurser. Det vil f.eks. være en forutsetning at folkebibliotekene er tilknyttet internett, bare 1/3 av folkebibliotekene har dette i dag. En styrking av folkebibliotekene, både når det gjelder teknologisk utvikling og bibliotekarernes kompetanse, vil være en styrking av distriktene, av utdanning og livslang læring og hindre at folk bli tapere i informasjonssamfunnet.»

Bibliotekarforbundet har ingen innvendinger mot at realkompetanse og praksis kan erstatte formalkompetanse ved opptak til videre utdanning. Men vi er noe skeptiske til at kompetansen ikke skal dokumenteres ved tester eller lignende.

Barnebokfestival i Murmansk

For å synliggjøre og sette fokus på situasjonen for barne- og ungdomslitteraturen på Nordkalotten møttes bibliotekarer og forfattere i Murmansk 20. - 24. september. Programmet var en del av prosjektet "Litteratur i Barnetsregionen". Vi kom fra hele Nordkalotten (Finland, Norge, Sverige, Arkhangelsk, Karelen og Murmansk) og hadde noen fantastiske dager. Fra Norge var vi ni personer, to forfattere og sju bibliotekansatte: Sissel Solbjørg Bjugn, Anne Bjørkli, Vivi Halvorsen, Margrethe Haslund, Liv Beathe Bråthen, Johanna Stormbom, Grethe Lund, Sigrid Viken og Tonje Helene Farset Eliassen.

Liv Beathe Bråthen
Barnebibliotekar
Tromsø bibliotek

Vi fra Norge reiste samlet fra Tromsø med fly, unntatt Johanna som tok båt og buss. Vi hadde en fin flytur og noe av første jeg fant ut da vi ankom Russland var at tålmodighet er en kjekk egenskap, ting tar nemlig tid!

Ingen av oss hadde erfaring med russiske flyplasser, men vi fant snart ut at vi selv måtte hente bagasjen og at all bagasjen så måtte gjennomlyses. Etter at alle var vel gjennom ble vi tatt i mot av en utrolig hyggelig russisk bibliotekar, Irina. Hun snakket godt norsk og var tolk for oss nordmenn under turen, en meget viktig oppgave siden få russere snakker engelsk. Sammen med henne var en mannlig sjåfør som kun snakket russisk, han var vennligheten selv og ble etterhvert omtalt av oss nordmenn som "vår sjåfør"!

Vi kom oss inn i bussen og fikk snart respekt for den russiske trafikken. Her gikk det unna på flere kjørefelt, og det kunne raskt gå galt hvis man ikke fulgte med! Selvsagt så vi mange Ladaer, men et og annet annet bilmerke fantes også, samt en del norske varebiler.

Trist by og flotte mennesker

Selve Murmansk var en trist by, grå blokker, mange blokker, forfalne blokker, det

var hovedinntrykket. Men det var på utsiden, menneskene vi møtte var flotte og gjestfrie og tok godt vare på oss hele tiden.

Naturen gjorde sitt for å friske opp tilværelsen. Vi hadde noen flotte høstdager med tilhørende farger. Vi så både nordlys og regnbuer i løpet av de dagene vi var der. Siden vi fra Norge kom ett døgn før de andre deltakerne fikk vi første dagen omvisning i Murmansk med "vår sjåfør". Vi ble bl.a. tatt med til en høyde hvor det var en statue av en soldat som tittet mot stedet tyskerne ble stanset under 2. verdenskrig. En tur til det lokale museet ble det også hvor vi fikk høre mye om Murmansk, en interessant og god innføring i byens historie.

Fredagskvelden hadde vi fra Norge god tid til å bli kjent, det ble en meget hyggelig kveld, den første av mange. Svenskene og finnene ankom lørdagskveld, de virket først som en stor flokk, men vi ble raskt kjent med disse også. Det ble en vane at vi på kveldstid samlet oss i et av oppholdsrommene hvor det ble sang og prat om felles interesser (bibliotek, litteratur og forfattere, hva ellers?).

Fullpakket program

Vi hadde et fullpakket program som varte fra morgen til kveld, søndag - tirsdag. De fleste foredragene gikk på situasjonen til de enkelte lands barnelitteratur i tillegg til at flere forfattere presenterte seg og sitt. Vi var flere nasjonaliteter, og siden de fleste foredragsholderne ville snakke på sitt morsmål ble det mye tolkning. Dette tok tid, så effektiv tid for talerne ble ikke så lang.

En del av programmet var bibliotekbesøk for oss bibliotekarer og skolebesøk for forfatterne. Og jeg må si at de russiske bibliotekene, spesielt barne- og ungdomsbibliotekene imponerte. Det første vi besøkte, og som vi hadde foredragene på, ble kalt Murmansk Regional Children's Library (MRCL). Dette er et fantastisk stort hus kun for barn, med masse rom for ulike aktiviteter! Det er det største barnebiblioteket nord for polarsirkelen og et av de største i Russland, stiftet i 1968.

Eventyr og internett

Biblioteket består av 12 avdelinger/rom: utlånet, leserom, underholdningsrom for barn glade i eventyr, unge artister og musikere har aktivitetsrom, egne samlinger for barn/unge interessert i lokalhistorie, fremmede språk, data etc. Det inneholder også to museer: Literary Murman Museum og The Museum of Yesenin. I Juni 1997 fikk MRCL internettilknytning og har flere maskiner tilgjengelig for publikum. Biblioteket har 90 bibliotekarer ansatt, samlingen består av 300.000 enheter og totalt har det 26.000 brukere. Et spennende og levende hus!! En drøm for oss barnebibliotekarer.

Det andre barnebiblioteket fikk jeg ikke sett, men ungdomsbiblioteket og blindebiblioteket var også store opplevelser! Ungdomsbiblioteket hadde et kjedelig utseende. Det lå i en gammel slitt blokk og hadde begrenset plass. Biblioteket var likevel mye brukt og bibliotekarene hadde klare mål med sin virksomhet, bl.a. å hjelpe ungdom med selvrealisasjon og å forberede dem på ekteskap. Målgruppa var ungdom

i alderen 15 - 25 år. Biblioteket hadde en bok hvor ungdom kunne skrive om sine følelser, komme med kommentarer etc., alt anonymt. Disse bøkene ble gjennomgått og ungdommene fikk passende boktips. Siden bibliotekarene har fått øynene opp for hva ungdom sliter med, har de ansatt psykologer ved en av avdelingene hvor ungdom kan få mer profesjonell hjelp. En av avdelingens stolthet er den store tidsskriftsamlingen de har. Denne inneholder massevis med tidsskrifter innen de områder ungdom interesserer seg for, til og med Playboy var akseptert!

Lærer norsk eller finsk

Blindebiblioteket fungerte mest takket være idealisme og stort engasjement. Det er flere år siden de sist kjøpte en ny bok! Det er mye brukt, pr i dag har de 720 brukere. Vi var også innom en skole og et skolebibliotek, og dette var en av de få gangene vi så barn i sitt normale miljø (mange av de barna vi ellers så var med i ulike grupper som underholdt under ulike arrangementer, utrolig flinke barn!). Det var en flott skole og flotte barn, her fikk jeg ikke inntrykk av russisk "fattigdom". Alle elevene må lære norsk eller finsk fra skolestart, behovet for bøker på disse språkene er derfor stort.

Forfatterne var på klassebesøk hvor de fikk direkte kontakt med russiske barn, Anne Bjørkli oppsummerte dette som det store høydepunktet for henne under turen.

Siden vi fra Norge hadde noen timer mer i Russland siste dagen enn de andre, fikk vi besøke et ekte russisk dokketeater hvor vi så dukketeaterstykker. Det bygger på et samisk eventyr om hvordan gleden kom til Sameland, og det spesielle var at fortelleren hele tiden var på scenen med dukkene. Scenen, dukkene og måten alt ble gjort på var enkel og helt fantastisk. Vi voksne var minst like trollbundet som barna!

Det var fullt program på kveldene også. En kveld var satt av til tradisjonell russisk underholdning med sang og dans og tyttebærkake!

Andre kvelden var vi på en litterær kveld hvor unge russiske poeter fremførte sine dikt. En utrolig fin opplevelse. De fremførte diktene sine på en profesjonell måte. Vi i publikum var fengslet til tross for at vi ikke forstod teksten. Selve kroppsspråket

og tonen var nok! De unge poetene var en del av en russisk forfatterorganisasjon som også hjelper dem å få gitt ut sine dikt.

Også vi skandinaver fikk delta i underholdningen, Inghilda Tapio og Thomas Marainen joika og sang på samisk og Mikael Niemi sang en vise på tornedalsfinsk! Vår unge tolk som var med under hele festivalen var også en ivrig diktskriver og fremførte et av sine kjærlighetsdikt.

Vi hadde full pensjon under turen vår, tre måltider per dag. Vi startet med frokostbuffé, mens lunsj og middag ble servert. Begge deler var treretters, lunsjen bestod hver dag av varm, deilig suppe, dagens høydepunkt! Ellers bestod måltidene av forrett og etter middagen fikk vi dessert. Stort sett fikk vi det samme kjøttet, og det ble litt kjedelig i lengden. Det var derfor topp med fisk de gangene vi fikk det. Under avskjedsmiddagen ble det slått stort på stortromma. Det ble en stor fest hvor alle var med, inkludert kulturavdelinga i kommunen. Bordene var nydelig oppdekt med flere forretter og god drikke, det var musikk, og innimellom maten ble det tid til dans og gaveutdeling til vertsskapet.

"Billige" europeiske bøker

Butikkene i Murmansk var en spennende opplevelse. Før vi forstod prinsippet så vi bare høye hus med papp i vinduene, men forstod etterhvert hva som var bak disse! Og fulgte etter russerne inn i spennende butikker! Men, det var dessverre ikke så mye å handle. CD-plater, sjokolade, alkohol og souvenirer var de mest populære varene. Bokhandlere var det dårlig med, hvis du da ikke ville ha oversatte "billige" europeiske bøker. Programmet var dessuten så tett at hvis vi ville bruke tid på handling måtte vi skulke, det ble derfor ikke tid til noen "kosehandling" eller leiting etter mer spesielle butikker! Det artige i mange av butikkene var at de fortsatte hadde handledisker, dvs at vi måtte peke ut varene, gå og betale disse, komme tilbake med kvittering, først da fikk vi varene!

Kaldt!

Det mest brukte ordet under hele turen var kaldt! For det var kaldt, og siden Murmask har sentralvarme som ikke settes på før en viss dato (tror denne datoen samsvarte med vår siste dag!) frøs vi mye! Til og med rus-

serne lære etterhvert dette ordet!

Vasilij Riabkov, en av de unge lyrikerne, har fått et dikt oversatt til norsk (dessverre med skrivefeil, som jeg ikke retter på):

Å skrive vers med leper på leper -
Hva kan være mest nydelig!
På den real tungen å skrive
Lidenskapens fegn med berøring!
Å skrive opp og ned, til venstre og til høyre,
Og å vite - det blir kjærlige sannhet.
Og skrive lett om ingenting og alt samtidig,
Uten rim, lat det være rytmen - herlig for rim erstatningen.
Å skrive evig pent dikt...
Tilgi at jeg har skrevet det ikke på leper men på pair,
Jo det finnes ikke dine leper ved siden av.

Som et konkret resultat av festivalen vil det bli laget en antologi med bidrag av alle forfatterne som var med på festivalen. Denne vil bli oversatt til alle språkene som var representert under festivalen og Brita Marakatt vil lage illustrasjonene.

Ellers har vi blitt kjent med noen av personene som jobber med barn og litteratur her i nord, både i Norge og lenger østover, det har vært en positiv opplevelse og vil forhåpentligvis føre til mer samarbeid over landegrensene!

Mange besøk på AFs hjemmeside

De siste ukene har AF opplevd en formidabel økning i antall besøk på på hjemmesiden sin. Nyhetshungeren var stor da det ble kjent at AF splittes. På det meste var 2.500 personer innom hjemmesiden i løpet av en dag.

AF forsøker å oppdatere siden jevnlig, blant annet ved at pressemeldinger og nyhetsbrev fortløpende blir lagt inn. I tillegg inneholder hjemmesiden generell informasjon om AF og AFs medlemsforeninger.

Adressen er: <http://www.af.no>

Ung gutt får ikke låne Updike og blir tyv

Redaktør Erling Bergan

Lørdag 15. november hadde Vårt Land et stort oppslag om «Biblioteket - verdens billigste turoperatør». Artikkelen gikk over tre sider og ble etterfulgt av 13 sider med presentasjon av bøker og forfattere. Det hele var en glimrende markedsføring av Deichmanske bibliotek, ført i pennen av journalist Håkon Daniel Beyer Olaussen. «På biblioteket er alle reiser gratis og bare en pekefinger unna. I en bok kan du reise hvor du vil, når du vil og hvordan du vil», heter det innledningsvis i artikkelen.

Journalisten krydrer oppslaget med små glimt fra kommunikasjonen mellom låner og bibliotekar, slik han ser det. Hvordan en slik samtale kunne foregå i «gamle dager» beskriver journalisten slik:

«Opprinnelig var biblioteket folkeopplysning. Låneren kom inn med lua i hånda eller vesken båret på magen med trygt foldede hender. Som i en gammeldags bank, nikket man seg frem til skranken og spurte den strenge bibliotekaren forsiktig om det gikk an å låne en bok.

- Kan De lese?
Joda, det kunne man. Litt i alle fall, og bildene var så vakre.
- Men hva tenkte De Dem?

En bok til sjelens oppbyggelse, kanskje. En god fortelling.

- Ja, det skulle kunne gå - men De får ta med Dem denne boken om potetdyrking også.
For det var viktig å lære noe. Allmuen skulle få med seg ny kunnskap. Oppleve noe de ikke hadde hjemme.»

Journalisten bringer en riktig artig historie om en ung gutts opplevelser i møte med bibliotekaren, i en litt nærmere fortid. Det er nok ingen tvil om at det er seg selv han forteller om:

«Foran en annen skranke, et annet sted, en annen gang, står en gutt på 12 år med to bøker av John Updike som han gjerne vil låne. Bibliotekaren ser på ham og smiler vennlig.

- Et øyeblikk, sier hun og tar i mot de to bøkene.

Så ser hun på dem, snur og vender på dem og skotter vekselvis på bøkene og på gutten.

- Hvor gammel er du egentlig?

Ikke så mye - snart tretten.
- Si meg, har du lest noe av Ellis - Hjortefot eller Den siste Mohikaner?

- Jada.
- MacLean, kanskje - har du lest Alexandre Dumas, Jules Verne? Fine fortellinger.

- Enig.
Det blir merkelig stille, og bibliotekaren ser først rådvill ut, så streng.

- Det er ganske voksne bøker, dette her. Jeg er ikke helt sikker på om de er noe for deg.

- Jeg har lest Heksene i Eastwick. Det hjelper ikke. Gutten får ikke låne dem. Og blir en tyv.

Han tar med seg sekken neste gang. Plaserer den ved lesepulten og stikker to bøker av Updike kjapt ned i når ingen ser det. I det han skal gå, setter han sekken nærmest tilfeldig ved siden av den elektroniske tyveriporten - bare mens han går på do. Kommer tilbake, glemmer liksom sekken, og strekker hånden gjennom på utsiden av porten for å ta den med. Ingen lyd.

En uke senere leverer han dem tilbake. På samme måten. Putter dem tilbake i hyllen og ser på dem - lurer på om noen kan se at de har vært borte.

De var ganske voksne.»

Journalisten utfyller bildet med skikkelige glimt av moderne bibliotek: «I dag tilbyr biblioteket både bokpresentasjon og IT-verksted. Forfatterbesøk og dataspill. Aviser og T-baneruter, musikkvideoer og platebar. På Deichmanske bibliotek i Oslo finnes over to og en halv million bøker og tidskrifter. I åtte etasjer. Biblioteket har over to millioner brukere, som lånte 2,4 millioner bøker i fjor. Og leverte de fleste tilbake.»

Om litteratur og selvbilde

Dag Skogheim
Forfatter

Fra min gode venn sjefsbibliotekar Sveinung Havik her i Levanger har jeg fått siste nummer av BIBLIOTEKAREN (Nr.10 1997). I dette nummer tas opp et tema som mine venner bibliotekarene føler er brennende aktuelt. Det gjelder estimeringen av bibliotekarer generelt og bibliotekarers forhold til litteratur spesielt. I denne forbindelse er det redaktør Erling Bergan vil vite mer og lar Cathrine Almaas skrive en hovedartikkel om bibliotekaren i skjønnlitteraturen.

Artikkelen er høyst leseverdig og sier mye om bibliotekarers selvbilde, - *en brun golfjakkeledd mafia med ufornyede, men pliktoppfyllende forutsigbare og premenstruelle kvinnfolk*. Du verden! Men det utvalg Cathrine Almaas velger fra skjønnlitteraturen er udelt fortennende, - med unntak Stig Holmås.

I min bevissthet er bibliotek og bibliotekarer uendelig mer enn goldt litteraturforvalteri. Biblioteket, - et forunderlig og enestående sted, - et potensiale av romantikk og frigjøring for menneskene. Intet mindre! Ha in mente at dit kommer mange som ikke bare søker en spennende bok, men like mye kan hende en lysten bibliotekar! I biblioteket kan en både sove og drømme, - der er det gratis og der finnes ingen timeavtale. Tiden er låntakerens, det er hun eller han som disponerer *den* og disponerer den etter behag. Ingen møter en streng skolemester med milelang pekefinger om hva som bør leses eller står på tidens pensumliste. I biblioteket, - med bibliotekarens diskret hjelp - kan ethvert lite menneske bli innviet i det tabuerte, det obskure, det bortgjemte og henfarne. En bibliotekar vet at den som skal være veiviser inn i litteraturens verden må raskt kunne ta av fra det markskrikerske og døgnpopulære gjelder det litteratur *ut over* en pensumliste eller terningkast 6 fra i går. Bibliotekaren vet forbannet godt at når et lesende menneske er i ferd med å utvide sitt interessefelt vekk fra mediatvangen hva enten det nå er til

apokryfe skrifter eller ukjent, ubendig og «viril» litteratur, da duger ikke det markskrikerske og døgnpopulære lenger. Da må bibliotekaren heller f.eks. berette litt om den utrolige brevvekslingen mellom kosakkene og den tyrkiske sultan i Istanbul på 1500-tallet og tilby sin hjelp om lån av denne forunderlige litteraturen.

Saken er jo at titusener av mennekser gjennom tidende er hjulpet til storslagne litterære opplevelser gjennom biblioteket! Jeg tror derfor at mine venner bibliotekarer må bli langt brattere i nakken og gi blanke pocker i om noen forfattere mener de er, cit. (Cathrine Almaas) ... *aseksuelle i sitt grunnleggende vesen*. Hør mitt erfaringsmettede råd og les f.eks. om møtet med bibliotekaren i min roman *Sølvhalsbåndet* (Tiden Norsk Forlag 1986 sidene 167 - 171) - et møte som egentlig begynner på side 127 og inviterer til nærmere bekjentskap med jungfrun under lind. For, - hva er som et tett og nært møte med en varm bibliotekar?

Eskeland og fagbibliotekarene

Redaktør Erling Bergan

Lærerforbundets blad «Skolefokus» har hatt en artikkel om «Akademikerne»s utbrudd fra AF. Der konfronterte de Forskerforbundets leder Trond Eskeland med at dette forbundet ikke er invitert til å være med i den nye sammenslutningen. Eskeland svarer at han ikke vet hva årsaken er og legger til: «Forskerforbundet er ikke en profesjons-organisasjon i vanlig forstand. Fordi vi representerer så mange fag, skiller vi oss fra de andre medlemsforeningene i Akademikerne. Dessuten organiserer forbundet fagbibliotekarene som har en treårig høgskoleutdanning.»

Bondevik uten bibliotek-utspill

Frode Bakken
Leder av Norsk Bibliotekforening

Fredag 7. november 1997 la Bondevik-regjeringen fram sin tilleggsproposisjon til Jagland-regjeringens forslag til statsbudsjett for 1998. Ved en første gjennomlesing synes det ikke som om Bondevik-regjeringen har fremmet særskilte saker som er spesielt relevante for bibliotek. Dermed kan en gå ut fra at de forslag på bibliotekområdet, som er fremmet av Jagland-regjeringen, ligger fast hvis ikke Stortingets flertall gjør endringer i forslagene. - Tilleggsproposisjonen er å finne på: <http://odin.dep.no/bud98/>

Meta-foredrag på nettet

Redaktør Erling Bergan

Fra Anne Cathrine Trumpy ved Universitetsbiblioteket i Trondheim har vi blitt gjort oppmerksom på et nyttig sted på nettet for de som er interessert i «Kunnskapsorganisering og metadata på nettet».

Foredragene fra et seminar med nettopp denne tittelen er lagt ut på:

<http://bolla.rbt.no/nff/nfftrondheim/seminar.htm>.

Pause for rikssynseren vår?

Samtale med avtroppende spaltist Ingeborg Motzfeldt

Ingeborg Motzfeldt
intervjuet av Erling Bergan

Siden starten i Bibliotekaren nr. 1/1995 har du kunnet lese Ingeborg Motzfeldts personlige kommentarer til aktuelle spørsmål for bibliotekarer 24 ganger. Først under vignetten "Blikk på Nord-Norge". Siden under den frie vignetten "Motzfeldtet".

Hun har kommentert etableringa av bibliotekarutdanning i Tromsø. Hun har fått oss til å nikke gjenkjennende til kasseringsproblemene både hjemme og på jobb. Hun har kommet med "tanker etter et statsråds-skifte". Ellers er IT-utvikling, livslang læring, søndagsåpning, likestilling, lønnsforhold, forholdet mellom BF og FBF, ledelse i bibliotek, forskjeller og likheter mellom fag- og folkebibliotek, m.m, temaer.

Det er mange som har kastet seg over denne spalta først, når det har kommet nytt Bibliotekaren. Personlige stemmer er alltid spennende å lytte til. Og særlig når stemmen har solid bakgrunn for egne meninger. Ingeborg har en mangslungen historie, som nå sist har brakt henne til Aker Engineering. Men hvor begynte hun egentlig bibliotekarrieren?

- Jeg skulle jo ha meg en jobb. Jeg fikk jobb som assistent på NTHs bibliotek i 1972. Da fant jeg ut at siden jeg ikke fikk lov til å bli arkitekt - jeg hadde ikke god nok artium - så tenkte jeg at bibliotekaryrket var et sted jeg kunne bruke ordenssansen min.

- Du sikta mot bibliotekarutdanning?

- Jeg begynte i Dælenenggata i 1973. Et lite poeng der: I år er første gang jeg flytter til Oslo uten å begynne på bibliotekhøgskolen.

- ??

- Først begynte jeg altså på grunn-

utdanninga i 1973. Så begynte jeg på videreutdanninga i januar 1984. Sivilbibliotekarstudiet må vite. Så begynte jeg som lærer der i 1987, først på grunnutdanninga og etterhvert også på videreutdanninga. Og så var jeg på BRODD (oppdragsavdelinga på bibliotekhøgskolen, red.anm.).

- Godt innsausa i bibliotekarutdanninga

- Ja, utdanninga har jo blitt eget institutt. Det ser bra ut. Selv bibliotekkunnskap grunnfag kom til universitetet. Heldigvis, må jeg si. Men jeg må jo si at jobben med å planlegge bibliotekautdanninga varte bare knapt to år. Etter det jobbet jeg som hovedbibliotekar på Høgskolen i Tromsø.

- Bortsett fra all denne leflinga med bibliotekarutdanningene, hvor har du ar-

(Foto: ebe)

med andre ord?

- Ja, noen tilfeldigheter førte meg til Tromsø i 1991, der universitetet like etter lyste ut stilling som prosjektleder for den nye bibliotekutdanninga i byen. Så snubla jeg inn i den jobben også. Da jeg var på intervju for denne jobben, spurte studiesjefen meg om jeg var en urolig sjel med henvisning til at jeg hadde hatt mange jobber. Jeg rakk ikke å svare før han slo fast at - jo, det måtte jeg være.

- Og nå er bibliotekarutdanninga i Tromsø i godt gjenge, og du flytter sørover igjen.

beidet innimellom?

- Jeg har vært i fagbibliotek-sektoren hele tida. Først på Norsk regnesentral, Norges byggforskningsinstitutt, UB Trondheim. Og etter videreutdanninga begynte jeg i BIBSYS-gruppa i Trondheim.

- Har du drevet bevisst karriereplanlegging?

- Definitivt ikke. Jeg føler mer at jeg har snublet fra det ene til det andre. Jeg vil sitere Romulo Enmark: "Jag kom värkligen halkande inn i bibliotekvesenet på en bananskal".

- Nå er utdanningsbildet for bibliotekarer ganske annerledes enn for bare ti år siden. Både Oslo, Tromsø og Nesna, i tillegg til relevante studietilbud i Trondheim og noe som muligens er på gang i Bergen. Hva innebærer dette for oss?

- Ihvertfall i fagbibliotek kan du komme inn med ulik bakgrunn og gjøre en god jobb. Vi må venne oss til at en bibliotekar ikke er en bibliotekar. Vi må vurdere søkere i forhold til den jobben de skal gjøre. Vi må se på både real- og formalkompetanse.

- Hva med IT-utviklingen og bibliotekarene. Har vi en framtid?

- Ja! Teknologien er bare et redskap. Jeg tror at det bibliotekarer virkelig kan er å organisere ting. Informasjon om du vil. Det er viktig å ha generell IT-kompetanse. Ikke

bibliotekarer enda. Alle får jo jobb. Hvis du er villig til å flytte på deg kan du få enda bedre jobber.

- Hva med bibliotekar-lønningene. Har BF bidratt til noe positivt der?

- Det vet jeg i grunnen ikke så mye om. Selv har jeg tilhørt gruppen bibliotekarer som strengt tatt skulle vært organisert i FBF, som ansatt i en høgskole. Nå er jeg i et privat firma, og der snakker vi ikke med hverandre om hvor mye vi tjener.

- Hvor lang tid tar det før du havner i et utdanningsmiljø igjen?

- Nå har jeg ikke råd til å ta mer studielån. Nå har jeg begynt i en helt ny bransje. Det er mye nytt å lære. Men generelt mener jeg

- Rugaas? Må jeg si noe om Rugaas?
- Nå har du begynt et nytt liv i privat sektor. Hvordan opplever du det?

- Noe forvirrende. Jeg konstarte at Aker ga meg stilling, sjef og lønn, men ingen tittel og stillingsbeskrivelse. Sjefen ler når jeg spør om dette. Han vil at jeg skal kunne brukes til alt. Nettopp nå har jeg forresten fått tittelen "Information Management Consultant". Det blir jo IM-konsulent. Bra, ikke sant?

- Får vi se deg i spaltene i Bibliotekaren framover?

- Det er du som er redaktør! Men nå er jeg med i redaksjonsgruppa, så det byr seg nok anledninger. Jeg har alltid rota meg borti blader, skoleavis og slikt. Kanskje den eneste kompetansen jeg egentlig har er evnen til å uttrykke meg skriftlig? ■

(Foto: ebe)

bare vite at den knappen skal trykkes for å oppnå det og det. Du må vite noe om hvordan maskinen fungerer.

- Er vi bibliotekarer kompetente nok på det området?

- Det fins alle sorter. Det er de som er kjempekompetente og de som har et stykke igjen.

- Har vi jobber å gå til når IT-revolusjonen har feid over oss?

- Ja. Den revolusjonen har pågått ganske lenge. Det er ikke stor arbeidsledighet blant

jo at det er en menneskerett å få lære noe nytt hvert tiende år. Jeg har stor sans for de pågående utdanningsreformene. Livslang læring er nødvendig og det er positivt, selv om det kanskje ikke kommer til å fungere etter intensjonene. En liten moralsk pekefinger: Folk har et ansvar for å utvikle seg selv. Det skal ikke bare være avhengig av permisjon med lønn og andre gunstige ordninger.

- Du har i spalta di sveipet innom årets bibliotekfenomen - en bibliotekar som planleggingsminister. Hvordan ser du på denne hendelsen nå i ettertid?

Når jeg blir seks og seksti...

Frode Bakken
Leder av Norsk Bibliotekforening

Det 66. norske bibliotekmøtet og Norsk bibliotekforenings landsmøte er lagt til Kristiansand i dagene 23. til 26. april 1998. En rekke parallell-seminarer og plenums-møter vil gi deltagerne et rikholdig utvalg av faglige utfordringer.

En lokal prosjektgruppe under ledelse av biblioteksjef Else Margrethe Bredland har ansvaret for en rekke av elementene i totalarrangementet og dette skjer i tett samarbeid med bibliotek i distriktet, NBFs lokalavdelinger og kommune, fylkeskommune og Høgskolen i Agder.

Programmet for møtet og innkalling til Norsk bibliotekforenings landsmøte blir sendt ut om kort tid. Det er allerede klart at kirke-, utdannings- og forskningsminister Jon Lilletun vil holde foredrag i løpet av arrangementet. ■

Studenter arrangerer internasjonalt symposium

Redaktør Erling Bergan

Studenter ved Danmarks bibliotekskole er for tiden i full sving med å planlegge et internasjonalt symposium for vitenskapsfolk, bibliotekarer og studenter. Symposiumet går av stabelen på nasjonalbiblioteket i Budapest, Ungarn 26. - 28. januar 1998. Organisasjonen som står bak det hele heter BOBCATSSS, en sammenslutning av en rekke europeiske utdanningsinstitusjoner innen bibliotek- og informasjonsvitenskap.

Deltakerne i BOBCATSSS kommer fra Barcelona, Oslo, Budapest, København, Kharkiv, Amsterdam, Tallinn, Tampere, Sheffield, Sofia, Stuttgart, Szombathely og Moskva. Denne sammenslutningen ble til i 1991 i Nederland. Fakultetet for økonomi og informasjonsfag ved Hogeschool van Amsterdam besluttet å gi studentene sine en smak av det virkelige liv ved å la dem arrangere et internasjonalt symposium.

Tittelen på evenementet i Budapest i januar er "Shaping the Knowledge Society".

Til Bibliotekpressen sier de danske bibliotekstudentene og arrangører av BOBCATSSS 98, Pernille Drost, Nanna Kann-Rasmussen og Janus Helmin Welling: "Vi synes emnet inneholder mange forskjellige aspekter af interesse både for studerende og professionelle. I den nuværende forskning er det begrebet videnssamfundet der bliver brugt som arvtager efter informations-samfundet, og vi ønsker at få belyst hvor forskellen ligger, eller om vi taler om en og samme sag med nye ord."

Undertema på symposiet er blant annet:

- Utdanning og videreutdanning av bibliotekarer og informasjonsspecialister.
- Sikring og styrking av demokratisk tilgang til informasjon, ytringsfrihet og minoriteters interesser.
- Kvalitetssikring av brukergrensesnitt, søkemaskiner og lignende.
- Utvikling av systemer for filtrering av informasjon.
- Informasjonsspecialstens rolle i framtida.

På symposiet vil bibliotekarer, vitenskapsfolk og studenter innen bibliotek- og informasjonsfag få anledning til å diskutere og forme morgendagens kunnskaps-samfunn, heter det fra arrangørene. På den første dagen er Mr. G. Vitiello fra Europarådet og professor K. Lehmann fra Die Deutsche Bibliothek ført opp som hovedtalere. Detaljert program for de to påfølgende dagene offentliggjøres på internett:

www.db.dk/bobcatsss

Påmeldingsfrist er 10. januar 1998. Påmeldingsskjema og ytterligere informasjon om arrangementet fåes fra:

BOBCATSSS 98
Danmarks bibliotekskole
Birketinget 6
DK-2300 København
Telefon: + 45 32 58 70 77 #493
eller + 45 32 58 60 66
Telefax: + 45 32 84 02 01
E-post: bobcatsss@db.dk

Aure om økt offentlighet

Kristine Abelsnes
Norsk bibliotekforening

Den nye justisministeren Aud Inger Aure har sagt ja til å åpne konferansen «Informasjonsfrihet og det offentlige rom» 26. november i Oslo. Norsk bibliotekforening er en av arrangørene av denne konferansen. Med utgangspunkt i det som sies om økt offentlighet i nye regjeringens politiske grunnlag er det knyttet visse forventninger til hva justisministeren vil si.

Et utdrag av det regjeringen sier om offentlighetsprinsippet:

«En sentrumsregjering ser med stor bekymring på det store antall saker der offentlig forvaltning nekter innsyn i dokumenter. En aktiv etterlevelse av

offentlighetsloven og en korrekt og restriktiv bruk av unntakshjemlene er en forutsetning for et trygt og åpent samfunn der innbyggerne kan ha tillit til det offentlige. Dette er også viktig for at media kan stå for et positivt bidrag i samfunnsdebatten.

En sentrumsregjering vil legge fram en melding om offentlighet i forvaltningen og fremme forslag til endringer av offentlighetsloven som gir større åpenhet, og gå inn for at det som hovedregel bør være åpenhet også når det gjelder dokumenter utarbeidet av underordnede organer.»

To studenter om det nye bibliotek- kunnskap grunnfag i Tromsø

Vi tok en prat med de to studentene Kirsten Båsmo og Geir Holmstad i Tromsø. De går begge på bibliotek kunnskap grunnfag, det nye faget som sammen med dokumentasjonsvitenskap gjør Universitetet i Tromsø til en institusjon som kan utdanne bibliotekarer. Vi spurte Kirsten og Geir om forventninger til faget, bibliotekaryrkets nye utfordringer og forholdet til bibliotekutdanningen i Oslo.

Hilde Gaard
Troms fylkesbibliotek

- Dere har ventet lenge på utfallet om hvorvidt det ble bibliotek kunnskap ved Universitetet fra høsten av etter at Høgskolen ikke så seg i stand til å gi tilbudet om et praktisk rettet bibliotek kunnskap fra høsten 1997. Hvordan er dere fornøyd med resultatet?

Kirsten: - Denne mer praktiske og yrkesrettede utdanninga innebærer selvfølgelig et brudd med de mer teoretiske studiene ved humanistisk fakultet.

Geir: - Jeg synes det er bra at studiet havnet på universitetet. Ut i fra pensumlister og studieplaner var faget ved Høgskolen kanskje litt for mye tilpasset elever og barns bibliotekbehov. Det kan bli litt for snevert.

- Den bibliotekfaglige cand.mag graden ved Universitetet her er bygd over forskjellig lest enn utdanningen i Oslo. Har dere noen oppfatning om deres utdanning i forhold til bibliotekarutdanningen i Oslo. Er det store forskjeller/likheter?

Geir: - Utdanningen i Tromsø og Oslo har variert struktur, og vår eksistens skyldes delvis ønsket om en ny utdanningsmodell for bibliotekaryrket i forhold til eksisterende høgskoleutdanning i Oslo. Bibliotekaryrket møter nye krav med hensyn til læreplaner i skolen, ansvar for egen læring og problem-/prosjektbasert læring. Mye av den kunnskapen man trenger i en arbeidssituasjon tror jeg likevel at man tilegner seg etter hvert i jobben.

Kirsten: - Den største forskjellen mellom Tromsø og Oslo tror jeg består i at Tromsø har få bibliotekfaglig ansatte. Her drar man inn folk utenifra som samfunnsvitere og litteraturvitere. Undervisning og eksamens-

form er dessuten prosjektbasert i Tromsø. Geir: - Det er mulig at utdanningen her er mer rettet inn mot IT, særlig dokumentasjonsvitenskap. Egentlig så vet vi ikke så mye om utdanningen i Oslo, men de scorer sikkert mye på at den er etablert. Veien er fastlagt, mens her blir den til underveis.

- I neste semester skal dere ut i en 6 ukers praksisperiode på et bibliotek. Dette er en vesentlig del av bibliotek kunnskap og ikke minst eksamensprosjektet på grunnfaget. I løpet av praksisperioden skal dere vise at dere kan begrunne, planlegge og gjennomføre en bibliotekvirksomhet knyttet til et bestemt bibliotek som dere blir utstasjonert ved.

Kirsten: - Det blir spennende! Instituttet har sendt ut brev til folkebibliotekene i fylket, så vi håper noen vil ha oss. Praksisen blir kanskje det mest målrettede på faget og samtidig det viktigste siden den er så sterkt knyttet opp mot eksamen. Den er om mulig for eksamensrettet. Vi skal jo ikke inngå i vanlige jobbfunksjoner ved biblioteket, og det er ikke hensikten at vi skal bli introdusert til de daglige gjøremål ved et bibliotek. Det er noe jeg personlig savner - å få kjennskap til de helt dagligdagse rutiner og gjøremål .

- Faget og bibliotekutdanningen er fremdeles ganske fersk, men er det noe dere er særlig fornøyd med ?

Kirsten: - For mitt vedkommende er nærkontakten med litteratur, materialevalg og "den gode bok" gjennom egne forelesninger om emnet utvilsomt det mest interessante.

Geir: - For utdanningen som sådan syns jeg det valgfrie tredje fag er veldig bra. Da kan man spesialisere seg og samtidig pleie egne interesser.

Spennende hovedoppgave fra Høgskolen i Oslo

Frode Bakken
Norsk bibliotekforening

Gudrun Høverstad og Ann-Kristin Lindaaas har i 1997 laget en hovedoppgave ved Høgskolen i Oslo, Avd. for journalistikk, bibliotek- og informasjonsfag - Bibliotek- og informasjonsstudiene med tittel:

«Opphavsrett eller Interrett?
Om endringer i opphavsrett i forhold til di-

gitale dokumenter og betydningen for bibliotekene».

Lis Byberg har vært veileder. Høverstad og Lindaas har lagt ned et betydelig arbeid og oppgaven er både lettlest og innsiktsfull. Denne anbefales for alle som er interessert i temaet.

Den er tilgjengelig på nettet på Norsk bibliotekforenings nettsider:
<http://www.bibsent.no/nbf/hovedopp.htm>

Møte med Posten om pakkeporto

Frode Bakken
Norsk bibliotekforening

Tirsdag 11. november var det møte i Posten Norges hovedkvarter i Oslo mellom representanter for Norsk bibliotekforening, Fylkesbibliotekssjefkollegiet og Postledelsen. Fra Posten deltok avdelingsdirektør Jon Greve og rådgiver Gjermund Nilssen i Posten Lettgoods. Fra Norsk bibliotekforening deltok leder Frode Bakken og generalsekretær Tore Andersen og fra Fylkesbibliotekssjefkollegiet deltok fylkesbiblioteksjef Lars Hansen Juvik.

Bibliotekrepresentantene pekte på at forsendelse av pakker med bøker og annet materiale er en helt nødvendig aktivitet mellom norske bibliotek for å utnytte nasjonale informasjons- og kunnskapsressurser optimalt til beste for bl.a. utdanning, fors-

kning og personlig utvikling. Dette dreier seg normalt om materiale som er anskaffet for offentlige midler i kommunal, fylkeskommunal og statlig sektor og hvor det er viktig å legge til rette for mest mulig effektive løsninger.

Den vedtatte portoøkningen og omleggingen for pakkepost fra 1. oktober 1997 slår meget kraftig ut for bibliotek. Det er mulig å hevde at endringen fra 1.10.97 i mange tilfeller vil medføre en reell portoøkning på over 30 %. Delegasjonen presenterte dette problemet for postledelsen og skisserte også mulige løsningsmodeller.

Før møtet har også hovedstyremedlem i Norsk bibliotekforening Magni Melvær fra Høgskolen i Hedmark og fylkesbiblioteksjef Lillian Nilssen i Telemark deltatt i forberedelsene av møtet. Norsk bibliotekforening vil om kort tid få tilbakemelding fra Posten. Saken vil eventuelt bli fulgt opp overfor politiske myndigheter.

Nordisk «postliste» om skolebibliotek på internett.

Eva Jonsby
Den digitala salongen

En sändlista (mailinglist) om skolbibliotek på nordisk basis har bildats. Den ska spegla frågor som rör biblioteket i utbildningen på alla stadier i skolan.

Här ska bibliotekarier och lärare kunna utbyta erfarenheter om bibliotekets roll, det forskande arbetsättet, pedagogiska modeller, teknik och medier.

Om du vill prenumerera på listan, gör så här: Skriv ett e-postmeddelande med adress: majordomo@dds.se och lämna (subject) ämnesraden tom. Skriv endast detta i meddelandefältet: subscribe skolbib.

Läs mer på «Biblioteket i utbildningen» <http://www.dds.se/biu>.

Dansk rapport om bibliotek-framtid

Frode Bakken
Norsk bibliotekforening

Det danske Kulturministeriet oppnevnte i 1995 et bredt sammensatt utvalg (UBIS-utvalget) med oppgave å «vurdere bibliotekernes fremtidige oppgaver og vilkår i lyset af den udvikling, der tegnes i rapporten «Info-samfundet år 2000».» Rapporten fra UBIS-utvalget ble offentliggjort 4. november 1997.

Det heter i utvalgets kommissorium:

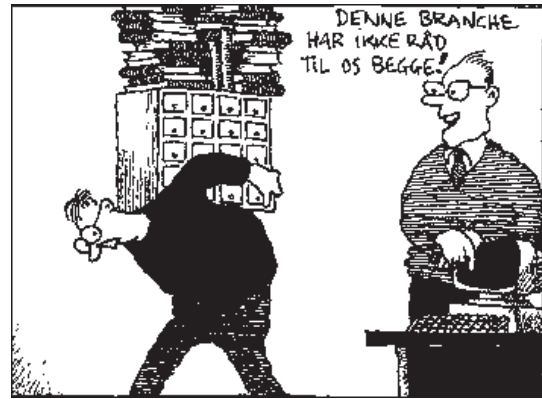
«Udvalget skal således vurdere bibliotekernes rolle i forbindelse med den vækst i elektronisk formidling af litteratur og information til forskning, uddannelse, erhvervsliv og borgere, som info-samfundet vil indebære. Det er regeringens målsætning, at informations-teknologien skal understøtte den frie adgang til information og gøre den offentlige sektor mere gennemskuelig for borgerne. Kulturpolitisk er det målsætningen, at det offentlige biblioteksvæsen skal varetage en central formidlingsfunktion med at stille offentlig-

gjort information til rådighed for alle borgere og hjælpe med at navigere gennem den stadig større informationsstrøm.»

Leder av utvalget har vært professor Mogens Koktvedtgaard. Bibliotekene har hatt medlemmer fra både fag- og folkebibliotek. Sekretær for utvalget har vært Harald v. Hielmcrone fra Statsbiblioteket i Århus. Rapporten kan finnes på: <http://www.kum.dk/publ/ubis/>

Rolf Hapel har i løpet av utvalgets arbeid offentliggjort på nettet sine egne personlige referater fra utvalgsarbeidet. Disse referatene og noe annen informasjon om arbeidet i utvalget finnes på:

<http://www.aakb.bib.dk/fakta/personal/hapel/home.htm>

På baksida av vårt danske søsterorgan Bibliotekpressen har signaturen **friis** fast plass å boltre seg på. Hun/han tegner, klipper og limer, med en kort ledsagende tekst som forankrer bildet til en aktuell biblioteksak. Vi bringer her et lite knippe av årets **friis**, sammen med en bønn om at uforløste norske friiser melder seg til tjeneste i redaksjonen vår.

Galleri friis:

Møder & Konferencer

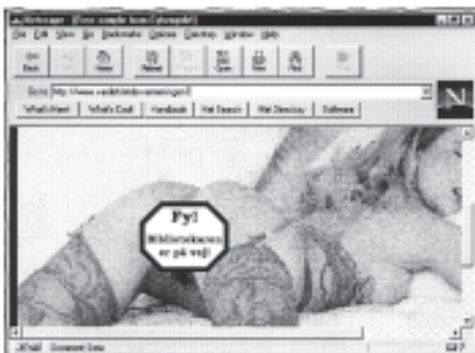
Er bibliotekssagens konferencer og kongresser gået i selvspin...?

Spørsmålet stilles af flere og flere og for at få belyst problemets omfang indbyder Faggruppen for Konference- og Kongresbibliotekarer nu til en konference om dette meget spændende og vedkommende emne.

Konferencen afholdes i Ubbehage-hallen fra den 28. til den 31. februar 1997, og deltagerne vil blive indkvarteret i det nærliggende Væmmelse Vandrehjems hyggelige 48-sengs suiter. Vandrehjemmet ligger i de sædvanlige smukke omgivelser.

Der vil være de sædvanlige indledere og oplægsholdere, de sædvanlige panel-diskussioner med de sædvanlige deltagere og det sædvanlige gruppearbejde med det sædvanlige resultat. Samt naturligvis de sædvanlige kaffe- og spisepauser.

Alle de sædvanlige deltagere er velkomne - tilmelding til det sædvanlige sted som sædvanligt. Medlemmer af Faggruppen for Kursusbibliotekarer vil som sædvanligt

Blikk på fagforeningenes framtid i Norge

Redaktør Erling Bergan

“Den nye fagbevegelsen : utfordringer for arbeidstakerne” er tittelen på en bok Norsk Institutt for Personalutvikling og administrasjon (NIPA) har utgitt i år. Forfatteren Truls Frogner har erfaring fra arbeid med både LO og AF, i tillegg til annen bred bakgrunn fra offentlig og politisk virksomhet. Han har også en internasjonal erfaring som gjør det mulig for ham å se fagbevegelsen i en større sammenheng.

Utgangspunktet til Truls Frogner er at fagbevegelsen står foran enorme utfordringer og at impulsene til endring kommer fra markedet, politikken og organisasjonene selv. Han ser at grunnleggende strukturer og modeller som har fungert i generasjoner blir satt på prøve. Arbeidstakerorganisasjonene står foran strategiske valg som setter store krav til deres egen ledelse og organisasjon, hevder han innledningsvis.

Dette kan nok ingen si seg uenige i. Gjenom boka er det i det hele tatt mange dilemmaer som blir beskrevet i såpass allmenne vendinger at det er høyst tvilsomt om de fører til debatt eller innsikt. Som eksempel på denne linjen i boka kan vi sitere et avsnitt fra kapittelet for hovedkonklusjoner i boka: “Denne undersøkelsen vil ikke lande på en anbefaling som er så konkret at den kan forstyrre en prosess. Her antydes bare at det kan være noe å hente ved å begrense konflikter til det nødvendige og utvikle samarbeid om det mulige. De små stridigheter bør ikke ta fokus fra felles verdier og de store utfordringer”.

Men Truls Frogner trekker også opp mange viktige dilemmaer for fagbevegelsen. I de tre hovedbolkene av boka, med titlene “Markedet”, “Politikken” og “Organisasjonen”, finner vi tankevekkende analyser av trender i arbeids- og organisasjonsliv. Som dette poenget fra første bolke:

“Tiåret foran oss vil kreve mer forandrin-

ger enn noensinne på et kvalitativt plan. Mens mange endringer tidligere dreide seg om å øke kapasiteten, vil det framover handle om å endre retning og innhold, nivå og arbeidsform. Erfaring vil ikke alltid være like viktig som evne til forandring. Paradoksalt kan den sikreste vei til å miste jobben bli å tviholde på den slik den er.”

I den andre bolken fokuserer Frogner på statens rolle, Arbeiderpartiets rolle i forhold til LO, sysselsetting, arbeidsmiljø og likestilling. En viktig tendens beskriver han slik:

“Framtidssamfunnet vil forutsette at menneskene kan veksle mellom flere forskjellige aktiviteter i ulike livsfaser. Der har kvinnene et forsprang i forhold til en mannskultur som nokså ensidig er knyttet til yrkesidentiteten. Det ligger i kvinnes tenkemåte og sosiale handlingsmønstre å være fleksibel og kunne kombinere forskjellige deler av tilværelsens utfordringer.

Framtidssamfunnet vil forsterke de tendenser vi allerede opplever med vekslings mellom jobb og familie, jobb og hjemmearbeid, jobb og etterutdanning, jobb og kultur”.

I den tredje bolken ser Truls Frogner på styrker og svakheter ved dagens hovedsammenslutninger AF, LO og YS. Han er spesielt opptatt av å se kritisk på Reilulf Steens forslag om å slå sammen AF, LO og YS. Når Steen hevder at organisasjons-egoismen er blitt for stor, repliserer Frogner at organisasjonene nok ikke oppfatter det slik, og at det i så fall er “de andre” som tenker på seg selv. Han hevder også at Steens utspill kan ses som “et uttrykk for et behov om å forenkle en kompleks virkelighet”. Men spørsmålet om “One Big Union” veies for og mot gjennom flere kapitler, og ikke sjelden kan etableringen av BF ses i lys av drøftingene hans:

“En mer praktisk innvending mot store og enda større arbeidstakerorganisasjoner er

at arbeidsmarkedet er så variert og mangfoldig. Det finnes så mange yrker og bransjer, interesser og holdninger at det er umulig å forene i en organisasjon, kan det hevdes. Det vil bli for stivt og byråkratisk å samle så mange i en organisasjon når arbeidsmarkedet er under omstilling. Mon det?

Koordinering og balansering av interesser og krav må skje uansett, enten av markedet, staten eller arbeidsgiverorganisasjoner. Selv om det er vanskelig å holde tilbake rettferdige krav og ønsker, er det ikke gitt at nevnte aktører og mekanismer klarer det bedre enn arbeidstakerorganisasjonene selv”.

Truls Frogner har skrevet boka etter at Den Norske Lægeforening gikk ut av AF i fjor. Men høstens begivenheter med etableringen av en ny hovedsammenslutning der flere av AFs nåværende forbund blir med, skjedde etter at boka var ferdig. Det er ingen tegn i Truls Frogners bok på at han så hva som var i ferd med å skje, til tross for hans gode kjennskap til arbeidslivets organisasjoner gjennom mange år. Dette styrker ikke min tiltro til hans analytiske evner, ettersom legeföreningens alliansebehov utenfor AF torde være kjent da han skrev boka. Men sannsynligvis er dette også et tegn på at legene evner å foreta store disposisjoner til eget beste, uten at offentligheten vet noe om det.

Til tross for de nevnte innvendinger har Truls Frogner skrevet en tankevekkende og nyttig bok. Tillitsvalgte i Bibliotekarforbundet burde være spesielt interessert i denne boka, som kan stå som et av flere baktepper når vi diskuterer strategiske spørsmål i forbundet vårt.

Truls Frogner

Den nye fagbevegelsen : utfordringer for arbeidstakerne. - Lysaker : NIPA, 1997. ■
138 s.

ISBN 82-90958-06-4

Webkultur - og ukultur

Redaktør Erling Bergan

Firmaet Mellingen & Skrivervik AS utgir månedlig noe de kaller «Mellvik-Rapporten». I oktober-nummeret har de en leder med tittelen «Web-kultur - og ukultur». Her heter det innledningsvis: «Web-teknologien og World Wide Webs velsignelser er blitt behørig behandlet både her i Mellvik-Rapporten og i allverdens medier de siste årene. Spesielt i inneværende år har mange media fokusert sterkt på markedsføring via Web-tjenester. Ikke minst fra Web-spesialister og leverandører av verktøy for utvikling av Web-sider får vi kontinuerlig høre hvor viktig det er å ikke ha kjedelige Web-sider. Det vi trenger er livlig og fargerik grafikk og stor dynamikk slik at sannsynligheten for at en besøkende får lyst til å komme tilbake øker.»

De går videre med å innrømme at dette for såvidt er rett. Det er en voksende kamp om oppmerksomheten. Samtidig påpeker de at «informasjonsoverbelastningen» følger hakk i hel. Men lederskribenten Helge Skrivervik føler likevel at disse høyrøstede agitatorene skriker mer enn de tenker. Selv om WWW kan fungere som en virtuell handlegate, har han mer sans for å sammenligne det med et bibliotek: «Et stille

sted med nærmest ubegrensede informasjonsmengder der vi stort sett er overlatt til oss selv og de søkemekanismer som finnes.»

Så kommer sannhetens øyeblikk for den bibliotekariske leser: «Biblioteker har aldri vært spesielt sterke på markedsføringsfronten. Ei heller har de vært særlig flinke til å finne på andre oppmerksomhetskapende tiltak. Behovet for tiltak av denne typen har dog ikke vært påtrengende. Biblioteket som kulturinstitusjon med en lett identifiserbar egenverdi har overflødiggjort den slags aktiviteter - inntil nylig.»

Selv om forfatterens hovedanliggende er å slå et slag for innholdet på www, så det ikke «degenererer til en rolle som tilsvare fjernsynets», så avslører han en biblioteksforståelse vi kanskje ikke er så vant til merke fra næringslivsmiljøer:

«For bibliotek er en av funksjonene WWW dekker - et formidabelt, globalt bibliotek med ressurser og innhold som går langt utenpå noe verden hittil har sett. Denne ressursen besitter bibliotekets tradisjonelle egenverdier og trenger verken oppmerksomhetskapende tiltak eller glørete utseende for å tiltrekke seg interesserte besøkende.»

Etisk råd for internett

Fra aktører på internett har det kommet ønsker om et etisk råd for Internett. Kontor og Datateknisk Landsforening har tatt initiativ til å opprette et slikt råd etter mønster av Pressens Faglige Utvalg (PFU), melder Frode Eriksen i nettavisen digi.no/media (13.11.97).

Advokat Steingrim Wolland, tidligere medlem i Kopinors fordelingsstyre, og med bred erfaring med ytringsfrihets-, opphavsretts- og ærekrenkelsesspørsmål, er leder for rådets interimstyre.

Nå er også Folkettinget i Danmark på internett

Fredag 10. oktober 1997 gikk Folketinget på lufta, dvs. på internett. Avisa Politiken omtalte det slik:

"Et væld af kedelige, men ganske vigtige dokumenter, kan dermed trækkes fra de bonede gulve på www.folketinget.dk lige hjem til køkken-computeren".

Forhandlinger om ny kopieringsavtale for universiteter og høyskoler i gang

Kopinor melder at gjeldende kopieringsavtale for universiteter og høyskoler løper til og med 30.6.98. Forhandlinger om en ny avtale begynte 8. november. Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet (KUF) har denne gangen besluttet å la universitetsrådet og høyskolerådet oppnevne et forhandlingsutvalg. Utvalget har fått følgende sammensetning: Høgskoledirektør Ole A. Brønmo (leder), Studentvelferdsansvarlig Mads Gravås (studentrepresentant), Assisterende Universitetsdirektør Petter Lykke, Økonomisjef Asmund Skaaren, Rådgiver Svend-Erik Svendsen og Førstekonsulent Hege Lid (sekretær). Kopinors forhandlere er adm. dir. John-Willy Rudolph (leder), avdelingsdirektør Hans-Petter Fuglerud og konsulent Espen Mosand. Neste møte blir 17.12.97.

DET ER ALDRI FOR SENT Å BLI KUNDE HOS TRONSMO!

Hvis du trenger en bokhandel som kan levere bøker som er litt utenom det vanlige, så trenger du oss. Vi har bl.a. :

norsk og utenlandsk skjønnlitteratur * filosofi * politikk * feminisme * homse/lesbe-bøker * filmbøker, manus & video * historie * irland * balkan * mat & makt * indianere * reiseskildringer * midtøsten * afrika * asia * latinamerika * og en hel kjeller full av knalle tegneserier

TRONSMO
BØKER & TEGNESERIER
KR. AUGUSTSGT.19
☎ 22 20 25 09

Bibliotekar ble årets kvinne i Sør-Afrika

Redaktør Erling Bergan

Esther Sibanyoni er til daglig bibliotekar på hovedbiblioteket i Pretoria. I august mottok hun tittelen som Årets Kvinne i Sør-Afrika. Bakgrunnen for at hun ble denne store ære til del, var hennes utrettelige arbeid med å etablere det første og eneste bibliotek i den svarte bydelen hun bor i.

Esther Sibanyoni er opprinnelig utdannet som sykepleier. Men hun bestemte seg for å skifte yrke da hun som 27-åring besøkte et bibliotek for første gang. Besøket gjorde et sterkt inntrykk. Hennes ambisjon hadde alltid vært å hjelpe andre og hun utviklet raskt en forkjærlighet for "ånden" i bibliotekfaget: å hjelpe andre med å finne den ønskede kunnskap.

Et par år etter det skjellsettende bibliotekbesøket begynte Esther Sibanyoni å arbeide i studieseksjonen i Pretorias hovedbibliotek. Samtidig flyttet hun til den svarte bydelen Soshanguve i utkanten av Pretoria, en av de mange bydelene som også går under betegnelsen "townships". Siden det ikke var noe bibliotek i området spurte innbyggerne henne ofte om boktitler som fantes på hovedbiblioteket inne i byen. Etter kort tid fungerte hun i praksis som et mobilt bibliotek og transporterte daglig store mengder bøker fram og tilbake mellom Soshanguve og arbeidsplassen sin.

Mot slutten av 80-tallet vokste det henne over hodet, og hun involverte en prosjektgruppe av frivillige og tok kontakter med bydelens administrative leder. Dette var en vanskelig og farlig tid. Skoler og bibliotek i andre bydeler ble satt i brann. Unntakstilstanden innebar et generelt forbud mot møter. Men Esther Sibanyoni sto på og maktet å bringe et lokalt bibliotek fram til innvielse i 1985. Biblioteket gikk uten betalt personale fram til 1990, da hun fikk i

stand en avtale med myndighetene om personale og økonomi. Etter at en bensinbombe ble kastet inn i biblioteket senere på året, måtte hun innkalle til møte der hun gjorde ANC oppmerksomme på at biblioteket var avhengig av den økonomiske støtten fra apartheid-regimet. Biblioteket har levd videre, også inn i den nye tiden som Sør-Afrika nå er inne i.

Esther Sibanyoni sier selv at hun alltid har foretrukket "den stille og konstruktive vei" ut av problemene, i motsetning til det destruktive hun mener både regjering og hennes eget folk har stått for. Dessuten er hun ikke blind for at den nye regjeringen har mange andre viktige oppgaver på programmet. "I de svarte bydelene mangler befolkningen både hus, vann og arbeid. Og på grunn av den store arbeidsløsheten er skatteinngangen dårlig. Jeg vet faktisk ikke hvor de skulle ta pengene fra for å etablere nye bibliotek. Det er tross alt luksus i et land der man stadig kjemper for å få skolene for den svarte befolkningen opp på nivå med de hvites" sier hun. Hun legger til at bydelen Soshanguve har en befolkning på 140.000 innbyggere og at det burde være minst 6-7 bibliotekfilialer i området.

Årets kvinne i Sør-Afrika ligger ikke på latsida i dag heller. Øverst på ønskelista over prosjekter hun ønsker å realisere nå, er et ressursenter for bruk av datamaskiner og internett for studenter. Allerede er foreninga "Pretoria Education Resource Centre" etablert med Esther Sibanyoni som leder. Arbeidet med å skaffe midler er allerede i gang.

Å bli oppnevnt til "Årets kvinne" er i Sør-Afrika en ærefull sak. I månedene som følger har Esther Sibanyoni en rekke foredrag og spesielle arrangement på programmet. Og blant disse inngår et formelt møte med republikkens president Nelson Mandela.

Ve shal hav to adjust, I gues

Visjon om «New euro-language»

The European commission have just announced an agreement whereby English will be the official language of EU rather than German which was the other possibility. As part of the negotiations, Her Majesty's government conceded that English spelling had some room for improvement and has accepted a five year phase in plan that would be known as «EuroEnglish».

In the first year, «s» will replace the soft «c». Certainly, this will make the sivil servants jump for joy. The hard «c» will be dropped in favour of the «k». This should klear up konfusion and keyboards kan have 1 less letter.

There will be growing publik enthusiasm in the sekond year, when the troublesome «ph» will be replaced with «f». This will make words like «fotograf» 20% shorter.

In the third year, publik akseptanse of the new spelling kan be expekted to reach the stage where more komplikated changes are possible. Governments will enkorage the removal of double letters, which have always ben a deterent to akurate speling. Also, al wil agre that the horrible mes of the silent «e» in the language is disgraseful, and they should go away.

By the 4th year, peopl wil be reseptiv to steps such as replasing «th» with «z» and «w» with «v».

During ze fifz year, ze unesesary «o» kan be dropd from vords kontaining «ou» and similar changes vud of kors be aplid to ozer kombinations of leters. After zis fifz year, ve vil hav a realy sensibl riten styl. Zer vil be no mor trubls or difikultis and evrivun vil find it ezi to understand each ozer.

ZE DREAM VIL FINALI KUM TRU!

Orkester- bibliotekarie?

Redaktør Erling Bergan

I et tidligere nummer av vårt svenske søsterorgan «DIK-forum» i høst, fant jeg et innlegg under tittelen «Orkesterbibliotekarie - vad är det?». Interessen ble ytterligere fanget da jeg så en ny (er det flere ledige?) forkortelse dukke opp gjentagne ganger i teksten: SOBF! Det viser seg at SOBF står for Sveriges Orkesterbibliotekariers Förening. Ordförande Bent Christiansen skriver blant annet at «Det är en liten förening ...», men at det også «... är viktigt att fortsätta profesjonaliseringen av landets orkesterbibliotekarier ...».

Det er snublende lett å harsellere over dette. Eller for å vri på et kjent svensk intervju-konsept: Hvor smal går det an å bli? Men den svenske foreningslederen Bent Christiansen får på en utmerket måte fram det dilemma mange bibliotekarer opplever sterkere og sterkere, når han skriver dette:

«Någon hög status inom våra institutioner har vi sällan, trots det viktiga arbete vi håller på med och trots de stora krav man ställer på oss. - Vad är det då för krav? Ja, så här kunde man nyligen läsa i en annons där en musikbibliotekarietjänst utlystes vid ett av landets konserthus:

«... söker vi dig som har
- bibliotekshögskola
- breda och aktuella kunskaper om musik
- förtrogenhet med hård- och mjukvaror inom IT- och AV-området
- god kontakt- och samarbeidsförmåga
- gott om idéer och lust att pröva nya vägar.»

Dessutom, kan tillfogas, krävs det ofta goda språkkunskaper i engelska, tyska och franska och att man behärskar den musikaliska terminologin.»

Flotte jenter som gutta ikke vil ha?

Redaktør Erling Bergan

"Kvinner med høyere utdanning fortviler. De er lite attraktive på sjekkemarkedet. Mannfolk foretrekker jenter med lite utdanning", heter det i et oppslag i Osloposten 29. oktober. Det er sjekkebyrået "Par i hjerter" som hevder at de "bugner over av flotte, sterke kvinner". De har både leger, advokater og siviløkonomer av "det feminine kjønn" inne på datasystemet sitt. De ønsker partnere men får ikke napp.

I følge daglig leder i kontaktbyrået Bjørg Bunes er det menns frykt for å få en kjæreste med høyere status som er roten til dette problemet. Men hun øyner håp når høstkulda setter inn: "Folk fryser på bena. De ønsker noen å varme seg på."

Så nærmer vi oss clouet. For et oppslag som dette krever jo at noen "står fram", viser at det tross alt går an. Her kommer det:

"Arve Trinrud (53) møtte Jorunn Ulvær (44) gjennom kontaktbyrået "Par i hjerter" for et år siden. I dag er de stormende forelsket. Nylig forlovet de seg på "Kunstens bro" i Paris. Med stor entusiasme ser de frem til et liv sammen.

- Jeg lot meg heldigvis ikke skremme av Jorunns stilling som bibliotekarfullmektig, sier Arve, som selv er lokomotivfører. Deres forskjellige yrker har ikke stått i veien for kjærligheten.

- Vi har så mange andre felles interesser, forteller Jorunn. Begge er glad i å lese og reise. Dessuten har de ganske lik bakgrunn og er oppvokst på samme sted."

Og billedteksten forkynner: "Ikke redd en bibliotekarfullmektig. Arve Trinrud lot seg ikke skremme av Jorunn Ulværs utdanning. Snart kimer kirkeklokkene for det nyforelskede paret."

Vi ønsker lykke til!

Medlemsmøte i Sogn og Fjordane BF

Tysdag 2. desember var det medlemsmøte i Sogn og Fjordane BF. Tema var etterutdanningsreformen og NOU 1997:25 Ny kompetanse. Lokallaget hadde fått Trond Minken til å komme og innleie på temaet. Han satt i arbeidsgruppa som NBF hadde i sving for å sjå på kva krav den nye etter- og vidareutdanningsreformen stiller til biblioteka.

*Lær dine
barn at jorden
er vår mor*

DET NASJONALE
MILJØ
BIBLIOTEKET

Steinkjer folkebibliotek, Dampsaga kulturhus,
Postboks 2502, 7701 Steinkjer
Tlf. 74 16 93 56, faks 74 16 24 10
e-post: miljø@steinkjer.folkebibl.no
<http://www.steinkjer.folkebibl.no/miljo/miljobib.htm>

Ringerike sykehus

3500 Hønefoss

Ringerike sykehus er et lokalsykehus i Buskerud fylkeskommune med et budsjett på 170 mill. kr. Sykehuset har ca. 600 ansatte. Ringerike psykiatriske senter og Hallingdal sjukustugu, Ål,

inngår som en del av sykehusets ansvarsområde.

Til sykehuset søker vi

Bibliotekar, SKO 7026

for årsvikariat i 50% stilling fra 01.01.98.

Biblioteket ved sykehuset er et ressurs- og informasjons-senter for hele sykehuset. Biblioteket er en aktiv formidler av informasjon til helsepersonell - og er å anse som en kunnskapsbank for brukergruppene. Først og fremst skal biblioteket betjene vårt fagpersonell, men yter også service til pasientbiblioteket som er tilknyttet biblioteket. Utvikling av bibliotektenester basert på bruk av IT (herunder tilrettelegging for søking i baser via internett) er en viktig oppgave fremover.

Kvalifikasjoner:

- * eksamen fra Høgskolen i Oslo, avd. for journalistikk, bibliotek- og informasjonsfag, eller tilsvarende utdanning
- * serviceinnstilling
- * god innsikt i/erfaring med bruk av IT-verktøy (Medline Internett)
- * kontaktskapende med evne til samarbeid

Vi tilbyr:

- * varierende arbeidsoppgaver med vekt på fagbibliotek
- * trivelige arbeidslokaler hvor EDB-systemet Mikromarc er i bruk

Ringerike sykehus har eget introduksjonsprogram og prioriterer kompetanseutvikling. Vi er en organisasjon i endring og har et uformelt og engasjert arbeidsmiljø.

Vi kan tilby hjelp til å skaffe bolig og muligheter til barnehageplass etter søknad. Lønn etter avtale. Forøvrig fylkeskommunale tilsetningsvilkår.

For nærmere informasjon, ta gjerne kontakt med bibliotekar Anne N. Ekanger på telefon 32 12 32 58.

Søknad med **egen CV**, kopier av vitnemål og attester sendes **Personalkontoret, Ringerike sykehus, innen 22. desember 1997.**

Hvorfor gå over bekken etter vann?

Vi leverer norske og utenlandske bøker, tidsskrifter, gråsonepublikasjoner og andre informasjonsprodukter. Vi tilbyr:

- Riktige priser
- Effektive rutiner
- Oversiktlige statusrapporter
- Personlig oppfølging

Større kunder tilbys svært fordelaktige betingelser, med reelle rabatter på utenlandske priser.

Ta kontakt -- vi sender gjerne en oversikt over våre tjenester.

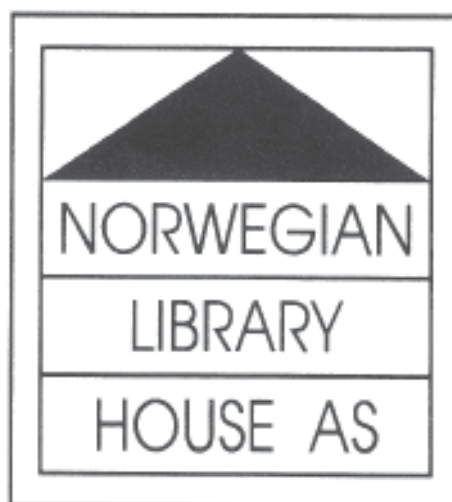
Norwegian Library House AS

Postboks 118 Tåsen

0801 Oslo

Telefon 22 95 27 42

Telefax 22 95 03 25

Library Supply på norsk

BIBLIOTEKARFORBUNDET INNMELDINGS-SKJEMA

Navn		Født	
_____		_____	
Adresse		Tlf.	
_____		_____	
_____		_____	
Postnr.	Poststed		
_____	_____		
Yrkesaktiv	☐	Godkj. Bibliotekareksamen (År)	
Student	☐	_____	
Ikke yrkesaktiv	☐		
Arb. giver		Sektor (Komm/Stat/Fylke/Priv)	
_____		_____	
Adresse		Tlf.	
_____		_____	
_____		Faks.	
_____		_____	
Postnr.	Poststed		
_____	_____		
Stilling		Ansiennitet fra	
_____		_____	
Stillingskode	Lønnstrinn	Stillingsandel	
_____	_____	_____	
Forsikringer			
Innbo Ja / Nei		Grunnfors. Ja / Nei	
Virkning fra (måned:)		Virkning fra (måned):	
_____		_____	
Dato	Signatur		
_____	_____		
Skjemaet sendes: Bibliotekarforbundet, Lakkegt. 21, 0187 Oslo			

på tampen:

Hver tirsdag og torsdag møtes jenter i aldersgruppa 10-17 år på Kristiansand folkebibliotek for å delta i «Nettingstrømpene». Det er Internettkurs bare for jenter.

«- Vi har delt jentene inn i to grupper med åtte stykker i hver, en fra 10 til 12 år og en for aldersgruppen 12-17 år. Hver tirsdag og torsdag kveld kommer de hit til biblioteket og surfer på internett. Begge gruppene går gjennom det samme kursopplegget, men på litt forskjellig måte. Den yngste gruppen har litt mindre konsentrasjonsevne, mens den eldste gruppen er mer selvstendig», forteller kursholder Tine K. Andersen til avisa Fædrelandsvennen.

Kjønnskvoltering på biblioteket, altså. Meningsfylt og framtidsretta diskriminering. Gutta får nok, slipp jentene fram. De unge jentene i Kristiansand sier det slik: «Vi hadde nok holdt oss mer i bakgrunnen hvis det hadde vært gutter her også. Jeg tror guttene hadde dominert.» Og Tine K. Andersen følger opp: «På dagtid sitter de fleste guttene på internett-maskinene våre. Men det kommer også jenter av og til, spesielt de som har vært med på kurset. I dag var for eksempel Lill her en time før kurset begynte. Jeg tror absolutt at jentene blir mer modige når det ikke er gutter til stede, det husker jeg jo også fra den gang jeg var på den alderen.»

Med erfaring som bibliotekar på en sjukepleiehøgskole er det ikke vanskelig å se poenget. Alle vet at sjukepleiere som blir utdanna i dag vil måtte kunne bruke PC-er, nettverk og/eller internett i løpet av sin yrkeskarriere. Eller de kan risikere å frivillig skyve arbeidsoppgaver, som henting av lab-resultater, pasientinformasjon eller inn- og utskriving av pasienter, permanent over til andre yrkesgrupper, f.eks. leger eller legesekretærer. Å si at dagens sjukepleiestudenter er på høyde med situasjonen, er nok å ta for sterkt i.

Men bibliotekaryrket er også et kvinneyrke. Dessuten er det et yrke der ingen kan smyge seg rundt kravene til IT-kompetanse og finne IT-løse arbeidsoppgaver i framtida. Vi må kaste oss uti det. Hvordan takler kvinnelige bibliotekarer denne situasjonen? Mitt inntrykk er at dette går så det griner. Det kryr av kvinnelige bibliotekarer med forskjellig IT-kompetanse. Og flere er underveis. Bibliotekarer kan bli de naturlige lederne av en ny hær med nettingstrømper!

Returadresse:

Bibliotekarforbundet
Lakkegata 21
0187 Oslo

